

Opgave 3 Kinderpardon

Bij deze opgave horen de teksten 4 en 5 uit het bronnenboekje.

Inleiding

In 2013 werd de ‘Regeling langdurig verblijvende kinderen’ van kracht. Met deze regeling kunnen kinderen die langer dan vijf jaar in Nederland wonen en geen verblijfsvergunning hebben, onder bepaalde voorwaarden alsnog in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Aan deze regeling is een grote politieke en maatschappelijke discussie voorafgegaan.

Lees tekst 4.

In 2011 ontving Gerd Leers, destijds minister voor Immigratie en Asiel in het kabinet-Rutte I, een brief van de asielzoeker Mauro Manuel. Omdat Mauro achttien jaar werd en hij uitgeprocedeerd was, moest hij terug naar Angola. Hij kwam als negenjarige naar Europa en woonde bij pleegouders in Limburg.

- 3p 19 Leg met behulp van tekst 4 uit dat bij de vorming van de sociale identiteit van kinderen zoals Mauro zowel enculturatie als acculturatie van invloed zijn. Gebruik in je uitleg:
- de begrippen enculturatie en sociale identiteit;
  - het kernconcept acculturatie;
  - een voorbeeld uit tekst 4 van de sociale identiteit van Mauro.

Verschillende bekende Nederlanders zoals Paul de Leeuw en Filemon Wesselink startten eind 2011 de petitie Kinderpardon. Met deze petitie wilden zij druk uitoefenen op het asielbeleid van minister Leers en wilden zij zorgen dat uitgeprocedeerde asielkinderen zoals Mauro een verblijfsvergunning kregen. Via sociale media werd bekendheid gegeven aan de petitie en burgers konden op een internetsite hun handtekening zetten. In 2012 werden 130.000 handtekeningen aan de minister overhandigd.

Er zijn verschillende mediahypothesen over de invloed van de media op het gedrag van mensen.

- 4p 20 Geef twee verschillende voorspellingen over de invloed van de media op de bereidheid van mediagebruikers om de petitie te tekenen. Gebruik in je antwoord twee mediahypothesen.

Lees tekst 5.

Hoogleraar sociologie Jan Willem Duyvendak van de Universiteit van Amsterdam geeft in tekst 5 commentaar op het debat over de toelating en de integratie van nieuwkomers naar aanleiding van de petitie Kinderpardon. In het debat zijn verschillende functies van socialisatie te herkennen. Een van deze functies is de gedragsregulerende functie.

- 2p **21** Leg uit welke andere functie in het debat te herkennen is. Gebruik in je uitleg een voorbeeld uit tekst 5.

Er zijn verschillende visies op de gewenste verhouding tussen etnische groepen. Twee daarvan zijn de visie van assimilatie en de visie van de multiculturele samenleving.

- 2p **22** Leg uit welke visie op de gewenste verhouding tussen etnische groepen volgens Duyvendak in het debat over toelating en integratie van nieuwkomers het meest herkenbaar is. Gebruik in je uitleg een kenmerk van de gekozen visie en een voorbeeld uit tekst 5.

De uiteindelijke 'Regeling langdurig verblijvende kinderen' was een wens van de PvdA en werd onderdeel van het regeerakkoord van het kabinet-Rutte II (VVD en PvdA).

Er zijn verschillende modellen waarmee je de politieke besluitvorming over de 'Regeling langdurig verblijvende kinderen' kunt analyseren.

- 2p **23** Leg met behulp van het barrièremodel uit over welk soort macht de PvdA beschikte bij de besluitvorming over de 'Regeling langdurig verblijvende kinderen'.

- 2p **24** Waarop is de macht van de PvdA bij de besluitvorming over de 'Regeling langdurig verblijvende kinderen' gebaseerd? Licht je antwoord toe en gebruik in je toelichting het kernconcept macht.

Opgave 3 Kinderpardon

---

tekst 4

Brief van Mauro Manuel

Geachte heer Leers,

(...) Ik voel mij het meest een Neder-
lander en een beetje Limburger (mijn
Limburgse accent zal ik nooit kwijt-
5 raken) en natuurlijk ook een halve
Angolees. Dat is best ingewikkeld
maar ik ben hiermee opgegroeid de
afgelopen jaren. (...)

Ik ben helemaal verwesterd en ik ben
10 niet meer in staat om naar een land

te gaan als Angola. Ik heb hier kans
op een goede toekomst en kan
Nederland ook helpen door te gaan
werken nu ik bijna een diploma heb.
15 In Angola kan dat niet. Ik spreek de
taal bijna niet meer en dat is iets
waar ik veel tijd voor nodig zal
hebben, om het weer te leren. De
cultuur is heel anders dan die van
20 hier en de mensen zullen daar zien
dat ik anders ben dan de gemiddelde
Angolees. (...)

naar: M. Manuel (2011)

tekst 5

De petitie Kinderpardon roept veel vragen op

(...) Zeker, wat mij betreft moeten al deze kinderen (...) in Nederland kunnen blijven. Maar waarom? Omdat ze Limburgser zijn dan vlaai of Frieser dan de Elfstedentocht? Stel dat Mauro geen fraai Limburgs accent had of dat Sahar geen weelderige krullenbos toonde maar in Friesland met een hoofddoek op liep, zouden ze dan niet voor het pardon in aanmerking komen? Volgen we een 'culturele integratielelogica', dan vrees ik dat een hoofddoekdragende Sahar inderdaad niet in Nederland had mogen blijven. Het was immers juist de grote culturele afstand die zij tot Afghanistan had (dat bleek uit onder meer haar ontblote hoofd) die maakte dat zij en haar familie in Nederland mochten blijven. Maar sinds wanneer maakt het dragen van een hoofddoek iemand minder 'Nederlands' en meer 'Afghaans'? Wie bepaalt dat? (...)

25 De petitie Kinderpardon roept veel vragen op – juist omdat ze niet haaks staat op het huidige toelatingsbeleid maar precies dezelfde argumenten gebruikt. Ook voor het Kinderpardon is de mate van culturele integratie 30 blijkbaar de belangrijkste maatstaf voor de toegang tot burgerschap. (...)

Het debat over wie recht heeft op verblijf wordt steeds meer gevoerd in termen van 'thuis voelen' en 'thuis-horen'. Mauro en Sahar horen hier in Nederland omdat ze zich Nederlander (dan wel Limburger of Friezin) voelen, omdat ze thuis zijn in het nationale (of regionale) huis. (...) In Nederland leggen we 'huiselijke' criteria aan bij de beoordeling van iemands 'toelaatbaarheid': pas je bij de Nederlandse familie, de Nederlandse stam? Niet toevallig is het Nederlandse inburgeringsexamen (...) veruit het meest 'culturalistisch': veel vragen gaan over wat 'Nederlandse' normen en waarden zouden zijn en hoe nieuwkomers (...) zich horen te gedragen (...).

(...)

Er staat (...) in de petitie Kinderpardon (...) nog een tweede reden waarom deze kinderen in Nederland zouden mogen blijven: ze zijn hier al 10 jaar, 8 jaar, 13 jaar – implicerend dat een bepaalde verblijfsduur een goed (en objectief!) criterium zou kunnen zijn voor toekenning van staatsburgerschap. Dan hoeven de Tweede Kamer en de minister geen vragen meer te stellen over de mate van 'worteling' in Nederland: Mauro hoeft niet meer van vlaai te houden en Sahar mag, stel dat ze dat zou willen, een hoofddoek dragen.

naar: J.W. Duyvendak (2012)